



บทวิจารณ์หนังสือ
การเมือง เศรษฐกิจและสังคม
Politics, Economy and Society

รวีวรรณ แวงวรรณ ปนัดดา พาณิชยพันธุ์ และวีรวิทย์ บุญส่ง
Rawiwan Wangwan, Panadda Panichayapan and Veeravit Boonsong

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University
Corresponding author, e-mail: nookcm2000@hotmail.com



ชื่อหนังสือ : การเมือง เศรษฐกิจและสังคม (Politics, Economy and Society)
ผู้แต่ง : ปรีชา เรืองจันทร์
จำนวน : 304 หน้า ISBN : 978-616-7902-98-2
ผู้จัดพิมพ์ : พิษณุโลก : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
พิมพ์เมื่อ : 2559

บทนำ

หนังสือ การเมือง เศรษฐกิจและสังคม (Politics, Economy and Society) เขียนโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ปรีชา เรืองจันทร์ เป็นอดีตผู้ว่าราชการจังหวัด และอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป ของ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้เขียนได้

ค้นคว้าเรียบเรียงจากตำราหลักต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ของนักปรัชญา ราชบัณฑิต เพื่อให้หนังสือ นักศึกษา ผู้อ่านและผู้สนใจใฝ่รู้ ได้มีความรู้ความเข้าใจ พื้นฐานธรรมชาติของการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม เกี่ยวกับ กระบวนการแสวงหาอำนาจ การใช้อำนาจ และการรักษา อำนาจทางการเมืองเพื่อประโยชน์สุขของมหาชน การประกอบ อาชีพที่มีองค์รวมของกระบวนการผลิตสินค้า การแลกเปลี่ยนสินค้า การบริโภค เป็นความรู้พื้นฐานเบื้องต้นควรรู้ เพื่อให้ ผู้สนใจใฝ่รู้ได้นำความรู้ที่ได้ศึกษานำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

สาระสำคัญ

เนื้อหาในหนังสือแบ่งออกเป็น 12 บท ซึ่งในแต่ละบทได้นำเสนอประเด็นหลักและประเด็นย่อยที่มีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละบท ผู้เขียนได้หยิบยกประเด็นสำคัญมานำเสนอ จนสามารถทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเนื้อหา โดยหนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาประกอบไปด้วย

บทที่ 1 ความหมายและความสัมพันธ์ของการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับความหมายของการเมืองการปกครองที่นักวิชาการได้บัญญัติไว้รวมถึงเรื่องของเศรษฐกิจ สถาบันทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่าง การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ทุกศาสตร์นั้นล้วนมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งการเมือง อธิบายเกี่ยวกับ กระบวนการแสวงหาอำนาจ การใช้อำนาจและการรักษาอำนาจ ส่วนการปกครอง อธิบายเกี่ยวกับ กระบวนการบริหารงาน ปกครองเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชน และ เศรษฐกิจ อธิบายเกี่ยวกับ กระบวนการผลิตสินค้า การแลกเปลี่ยนสินค้า การ บริโภค การกระจายผลผลิต การกระจายรายได้ การตลาด ทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค และสังคม เกี่ยวกับ กลุ่มคนสองคน ขึ้นไปมีมิติความสัมพันธ์ พฤติกรรมและวัฒนธรรมที่หล่อหลอมสะสมเป็นเนื้อเดียวกัน พวกเดียวกันอย่างชัดเจน ส่งผลให้ อิทธิพลของกลุ่มเหนือบุคคลเป็นที่ยอมรับของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มคนนั้น ๆ การเมือง เศรษฐกิจและสังคมนั้นเป็นเรื่องที่ ใกล้ตัวเราเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและมองเห็นว่าการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่มนุษย์จำเป็นที่จะต้องรู้และ อยู่ให้ได้อย่างมีความสุขกับสิ่งเหล่านี้ด้วย เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ เพราะมนุษย์คือสัตว์สังคม สัตว์เศรษฐกิจ และสัตว์ การเมืองนั่นเอง

บทที่ 2 การเมืองการปกครองในสังคมมนุษย์ เกี่ยวกับการปกครองในสังคมมนุษย์ ความสัมพันธ์ของอำนาจกับการเมือง ในบทนี้ได้อธิบายแนวคิดของนักปราชญ์การเมืองตั้งแต่ยุคโบราณ ยุคกลาง และยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีระบบ การเมืองการปกครองที่สำคัญอีกด้วย ซึ่งการเมืองที่นิยมในสากลนั้นมี 2 ระบบ คือระบบเผด็จการ และระบบประชาธิปไตย ที่สื่อให้เห็นความแตกต่างทั้ง 2 ระบบนี้ ทั้งข้อเด่นและข้อด้อย รวมไปถึงระบบการปกครองสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นมาในปลาย ศตวรรษที่ 19 อีกด้วย ทำให้เข้าใจในเรื่องของการเมืองการปกครองว่าเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน และไม่มีระบอบการเมืองใดที่ดี ที่สุด ฉะนั้นแล้วต้องขึ้นกับวิจารณ์ญาณของประชาชนในสังคมด้วยว่าจะเข้าถึงแก่นปรัชญาแห่งระบอบการเมืองการปกครอง แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในสังคมของตนได้หรือไม่

บทที่ 3 การปกครองไทย เกี่ยวกับการปกครองไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ทำให้เห็นว่าการ ปกครองไทยนั้นมีวิวัฒนาการในสมัยนั้น ๆ รวมถึงปัจจุบันว่าเป็นอย่างไรบ้าง หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของ ไทยนั้น มีหลักการรวมอำนาจ การแบ่งอำนาจ และการกระจายอำนาจ รวมทั้งบอกถึงข้อดีและข้อเสียของทั้งสามหลักนี้ เพื่อ เป็นข้อเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนมากขึ้นด้วย โดยการปกครองไทยนี้เริ่มเป็นรูปธรรมชัดเจนตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยและมีการ พัฒนาจากระบบทาสีทธิ ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ จนถึงปัจจุบัน เป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งก็ได้เริ่มตั้งแต่รัชกาลที่ 7 เมื่อมีการปฏิวัติเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 แบ่งการ บริหารราชการแผ่นดินเป็น 3 ส่วน คือราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

บทที่ 4 แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ในสังคมมนุษย์ เกี่ยวกับแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ในสังคมมนุษย์ แสดงให้เห็นถึง ประโยชน์ของการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ เช่น กลุ่มผู้บริโภค กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มผู้ผลิตปัจจัยการผลิต

ทุกกลุ่มนี้ล้วนสำคัญทั้งสิ้น ไม่ใช่แค่เศรษฐกิจไทยเพียงอย่างเดียวผู้เขียนยังสื่อให้เห็นในระบบเศรษฐกิจโลกตั้งแต่ยุคสงครามโลกจนถึงยุคปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมา ก็เนื่องจากทรัพยากรมีจำนวนจำกัดไม่พอที่จะมาสนองความต้องการของมนุษย์ได้ ทุกประเทศไม่ว่าจะอยู่ในระบบเศรษฐกิจใดก็ย่อมประสบปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจด้วยกันทั้งนั้น นอกจากนี้แล้วยังมีเรื่องอุปสงค์ อุปทาน และความยืดหยุ่น ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญในการดำรงชีพของมนุษย์

บทที่ 5 ระบบเศรษฐกิจในสังคมโลก เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจในสังคมโลก มีความเชื่อมโยงทางสังคมจากครอบครัวสู่ชุมชนถึงระดับประเทศ และก้าวสู่ระดับสากลเชื่อมโยงกันทั่วโลกและเป็นความสัมพันธ์ที่มีแบบแผน ผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยมนุษย์ในแต่ละกลุ่ม แต่ละชาติ ซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจระบบหนึ่งๆ นั้นจะต้องประกอบด้วยผู้ผลิตผู้บริโภค โดยมีรัฐบาลทำหน้าที่ควบคุมกลไกต่าง ๆ ให้ดำเนินไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวม ทำให้คนในสังคมมีรูปแบบการบริโภค การผลิตการประกอบอาชีพ การแสวงหารายได้ที่เหมาะสมซึ่งระบบเศรษฐกิจนั้นมีพลวัตที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ระบบเศรษฐกิจนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 4 ระบบ คือ ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี แบบสังคมนิยม แบบคอมมิวนิสต์ และระบบเศรษฐกิจแบบผสม แต่ระบบนั้นมีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันไป การที่เราจะศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจนั้นต้องศึกษาทั้งเศรษฐกิจในโลกกว้างและเศรษฐกิจของตนด้วย หากหลงกระแสโลกจนลืมนฐานะทางเศรษฐกิจของตนก็จะย่ำในโลกเศรษฐกิจลำบาก ผู้เขียนได้นำเสนอภาพรวมของระบบเศรษฐกิจ และอธิบายถึงการตลาด พฤติกรรมการบริโภค หน่วยเศรษฐกิจ การผลิตและองค์การธุรกิจต่าง ๆ พอเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้พอสมควร

บทที่ 6 การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ รวมถึงภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยอย่างมีแบบแผนซึ่งพัฒนาโดยลำดับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยฉบับแรกจนถึงปัจจุบัน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยนั้นเริ่มตั้งแต่พึ่งพาอาศัยกัน สังคมเกษตรชนบทสมบูรณ์แบบไปสู่สังคมเมืองและค่อย ๆ พัฒนาขึ้นตอน แม้ไม่รวดเร็วแต่ก็สัมพันธ์กับค่านิยมและเอกลักษณ์ของคนไทยทุกยุคสมัย ทำให้ประเทศไทยยืนอยู่ในโลกยุคใหม่ตามกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างสง่างามเช่นปัจจุบันนี้

บทที่ 7 ความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคม เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคม โดยตามธรรมชาตินั้น มนุษย์ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้จึงต้องอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อพึ่งพาอาศัยกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เอื้อเฟื้อกันและกัน ทำให้เกิดสังคมมนุษย์ขึ้นมา ซึ่งมีนักสังคมวิทยาในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้เสนอแนวคิดการเกิดสังคมมากมาย โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ยุค คือ ยุคโบราณ ยุคกลาง ยุคใหม่ และยุคปัจจุบัน แสดงให้เห็นวิวัฒนาการสังคมของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยลักษณะทั่วไปของสังคม คือ สังคมเป็นนามธรรมไม่ใช่สิ่งของแต่เป็นกระบวนการรวมกลุ่มของคนในสังคมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์แห่งคนในสังคมนั้น ในสังคมนั้นมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างในทุกด้าน แต่ทุกคนย่อมพึ่งพาอาศัยกันอยู่ด้วยกันอย่างสันติตามอัตภาพแห่งตน ถึงแม้ว่าในสังคมนั้นจะมีทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งก็ตาม เมื่อมารวมตัวอยู่ร่วมกันก็ค่อยปรากฏความสัมพันธ์ผูกพันซึ่งกันและกัน แต่ละยุคนั้นมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ทุกยุคสมัยย่อมได้ออกแบบวิถีชีวิตแตกต่างกันออกไปซึ่งได้มีการถ่ายทอดสืบกันจนถึงคนยุคปัจจุบัน

บทที่ 8 การจัดระเบียบสังคมและการขัดเกลาทางสังคม นำเสนอเกี่ยวกับ การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มในสังคมมนุษย์ก็เพื่อให้สังคมดำรงอยู่และเจริญก้าวหน้า จำเป็นที่ต้องมีหลักคำสอนหรือเสาเข็มที่แน่นหนา เป็นมาตรฐานยืนยันว่าสังคมนั้นมีความมั่นคง มุ่งเน้นอธิบายเกี่ยวกับ มนุษยธรรมมีวิวัฒนาการทางสังคมอย่างไรบ้าง และองค์ประกอบสำคัญของการจัดระเบียบทางสังคมที่สำคัญมีอะไรบ้าง รวมทั้งในเรื่องบรรทัดฐานที่ใช้ในการควบคุมทางสังคม สถานภาพ บทบาทหน้าที่ โดยผู้เขียนได้อธิบายไว้ในเนื้อหาอย่างละเอียด การที่มนุษย์นั้นจะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขนั้น เพราะว่ามีการจัดระเบียบสังคมที่ดีเป็นแบบแผนพฤติกรรมของการดำรงชีวิตไว้ และมีการขัดเกลาทางสังคมที่หล่อหลอมให้ทุกมิติของสังคมเคลื่อนไปข้างหน้าในทิศทางเดียวกันอย่างลงตัวนั่นเอง

บทที่ 9 สถาบันทางสังคมกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคม นำเสนอเกี่ยวกับ การที่มนุษย์รวมตัวอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มในสังคม ส่วนใหญ่มักมีทัศนคติ ค่านิยม ขนบ จารีต ประเพณีและวัฒนธรรมที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน ทำให้อยู่ร่วมกันด้วยความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน สัมพันธ์กัน และมาอยู่ในเขตเดียวกันอย่างถาวร แบบแผนพฤติกรรมที่ทรงคุณค่าแก่สังคม เป็นกรอบกำหนดแนวทางดำเนินชีวิตของคนในสังคมอย่างลงตัว ทำให้คนในสังคมตระหนักรู้ได้ว่าเวลาใดควรจะทำอะไร เวลาใดควรละเว้น เป็นการรู้จักกาลเทศะ จังหวะก้าวของชีวิตโดยมีเป้าหมายสำคัญ คือความร่มเย็นเป็นสุขของสังคมนั่นเอง สถาบันแต่ละสถาบันล้วนมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน ถ้าทุกสถาบันทำหน้าที่ของตนเอง สังคมก็จะมีสถาบันที่มั่นคง ก็จะส่งผลที่ดีในระยะยาวต่อประเทศชาติบ้านเมือง ผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของสังคมไทยในบทนี้ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะ เอกลักษณะ และค่านิยมในสังคมไทยอีกด้วย

บทที่ 10 การเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีผลกระทบต่อการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคมไทย การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อระบบการเมือง การปกครอง รวมไปถึงเศรษฐกิจและสังคมในประเทศไทย โลกเรานั้นเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ โลกใบนี้ไม่เคยหยุดหมุน แต่ในความเป็นจริงนั้นมนุษย์เราต่างหากที่ต่างแข่งขันแย่งชิงทรัพยากรกันบนโลกแห่งนี้ ด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ที่รุนแรงและเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ทุกคนทุกสังคม ต้องตระหนักรู้ และเปลี่ยนแปลงตนเองอยู่เสมอ อย่างรองกว่ามีคนมาบอกว่าถึงเวลาต้องเปลี่ยนแปลงแล้ว เพราะนั่นคือสายเกินไปที่จะเสียเวลา ฉะนั้นการดำรงชีวิตแต่ละวันจึงเป็นงานที่ไม่รู้จบ มองไปข้างหน้าและแลหลังตลอดโดยยืนอยู่กับปัจจุบันด้วยความเข้มแข็งและไม่ประมาท เนื้อหาแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ทั้งในด้านปัจจัยภายนอกและภายใน และเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

บทที่ 11 ธรรมชาติของสังคม เป็นลักษณะของการช่วงชิงการใช้อำนาจในการเมือง การใช้ทรัพยากรในการประกอบอาชีพและการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นการพัฒนายั่งยืนทั้งภาครัฐภาคเอกชนที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในหลายทาง ลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องอาจส่งผลกระทบให้เกิดความขัดแย้งในสังคมได้ ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ องค์ประกอบ และหลักธรรมชาติของสังคมว่าคืออะไรบ้าง ทุกสังคมนั้นย่อมปรารถนาซึ่งสันติสุข การที่สังคมจะปรากฏภาพแห่งความสงบสุขได้ต้องหล่อหลอมให้สังคมมีหลักธรรมชาติโดยอาศัยคุณธรรมนำสังคมให้ได้ทุกมิติในการดำเนินไปของสังคม ทั้งการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม ต้องมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ โดยประชาชนมีส่วนร่วม อาศัยหลักธรรมของศาสนาโน้มน้าวจิตใจคนในสังคมให้ไม่ผิด ประพฤติดี ประพฤติชอบ ละอายต่อบาป เกรงกลัวต่อบาป

บทที่ 12 เศรษฐกิจพอเพียง เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของวัตถุประสงค์หลักความพอเพียง โดยหลักความพอเพียงมีอยู่ 3 อย่างด้วยกัน คือ พอประมาณ ความมีเหตุผล ระบบภูมิคุ้มกันตัว เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน “ทางสายกลาง” โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจน หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ถ้าใครศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวันอย่างจริงจังตามขั้นตอนจะเกิดผลดีต่อตนเอง ครอบครัว ทั้งในชุมชน สังคม และประเทศชาติเสมอ เพราะนี่คือหลักปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานให้คนไทยและชาวโลกได้สัมผัสตระหนักรู้ และปฏิบัติเป็นวิถีชีวิตเพื่อชีวิตที่มีคุณค่าของทุกคน

สรุป

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นมากเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยภาพรวมแล้วหนังสือเล่มนี้ถือว่าเป็นหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง มีเนื้อหาเชิงวิชาการ ข้อมูล อย่งเหมาะสม ครบคลุมองค์ความรู้ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยการกล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จุดเด่นของหนังสือ คือ ในแต่ละบทมีการสรุปเนื้อหาสาระทั้งประเด็นหลักและประเด็นรอง ทำให้เข้าใจง่ายมากขึ้น มีการอ้างอิงข้อค้นคว้าและการแหล่งข้อมูลที่มา

อย่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านสามารถต่อยอดความรู้เพิ่มเติมได้จากแหล่งที่มาอื่น ๆ มีการอธิบายเนื้อหาได้อย่างลงตัวและชัดเจน ตรงประเด็น มีเนื้อหาที่ละเอียดสามารถทำความเข้าใจได้อย่างเข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่เรียบง่าย ไม่ได้ยุ่งยากซับซ้อน เน้นอธิบายความสัมพันธ์ของการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ทำให้ข้อมูลในหนังสือมีความน่าเชื่อถือและชัดเจนในเนื้อหาสาระเป็นอย่างยิ่ง หนังสือการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เล่มนี้ให้คุณค่าและประโยชน์ในเชิงวิชาการแก่ผู้ที่มีความสนใจเป็นอย่างยิ่ง มีความเหมาะสมเป็นอย่างมากที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ สามารถนำความรู้นี้ไปต่อยอดได้ เนื่องจากผู้เขียนได้ทำการรวบรวมข้อมูลทั้งของไทยและต่างประเทศมาเรียบเรียง เนื้อหาไม่ซับซ้อน สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย